

Latin 102F

prīdiē Kalendās Mārtiās MMDCCLXXV A.U.C.

Nathan Owens

Old Dominion University

Spring 2022

1 Announcements

2 Exercitia domestica

- Pēnsum A
- Pēnsum B
- Pēnsum C

3 Rēs grammaticae

- impersonal verbs
- *īre*
- passive infinitives
- deponent verbs
 - 1st Conjugation
 - 2nd Conjugation
 - 3rd Conjugation
 - 4th Conjugation

Announcements

Announcements

- Questions? Comments?

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum ven_ nec iānuam puls_.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls__ cum ad lūdum ven__!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls____, cum ad lūdum ven___!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab_.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab_, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab_, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam puls_.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_? ”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls_ cum ad lūdum ven_!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls_, cum ad lūdum ven_!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab_.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab_, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab_, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_? ”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls_ cum ad lūdum ven_!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls_, cum ad lūdum ven_!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab_.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab_, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab_, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum ven_? ”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls____ cum ad lūdum ven__!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls____, cum ad lūdum ven__!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab__. ”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab__, Tite? ”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab__, quod Mārcus meum librum hab__!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn puls_, cum ad lūdum ven_, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls____ cum ad lūdum ven____!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls____, cum ad lūdum ven____!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab__.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab__, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab__, quod Mārcus meum librum hab__!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum ven __, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls __ cum ad lūdum ven __!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls __, cum ad lūdum ven __!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab __.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab __, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab __, quod Mārcus meum librum hab __!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum venō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn puls____ cum ad lūdum ven____!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls____, cum ad lūdum ven____!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab__.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab__, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab__, quod Mārcus meum librum hab__!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum venō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsatis cum ad lūdum ven ____!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls_____, cum ad lūdum ven ____!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab__.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab__, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab __, quod Mārcus meum librum hab __!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulso, cum ad lūdum veno, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsatis cum ad lūdum venitis!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam puls , cum ad lūdum ven !”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab .”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab , Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab , quod Mārcus meum librum hab !”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsās, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum venō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsātis cum ad lūdum venitīs!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam pulsāmus, cum ad lūdum ven !”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab .”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab , Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab , quod Mārcus meum librum hab !”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum venō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsatis cum ad lūdum venitis!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam pulsāmus, cum ad lūdum venim̄us!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn hab_.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab_, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab_, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum venō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsatis cum ad lūdum venitis!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam pulsāmus, cum ad lūdum venim̄us!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn habeō.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn hab_, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab_, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsas, cum ad lūdum venis?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum venō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsatis cum ad lūdum venitis!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam pulsāmus, cum ad lūdum venim̄us!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn habeō.”
- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn habes, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn hab_, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsās, cum ad lūdum ven̄is?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum ven̄ō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsātis cum ad lūdum ven̄itis!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam pulsāmus, cum ad lūdum ven̄imus!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn habeō- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn habes, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn habeō, quod Mārcus meum librum hab_!”

Pēnsum A, prīma pars

- ① Mārcus ad lūdum venit nec iānuam pulsat.
- ② Magister: “Cūr tū iānuam nōn pulsās, cum ad lūdum ven̄is?”
- ③ Mārcus: “Ego iānuam nōn pulsō, cum ad lūdum ven̄ō, quod nec Sextus nec Titus id facit.
- ④ Audīte, Sexte et Tite: vōs iānuam nōn pulsātis cum ad lūdum ven̄itis!”
- ⑤ Sextus et Titus: “Nōs iānuam pulsāmus, cum ad lūdum ven̄imus!”
- ⑥ Magister: “Tacēte! Aperīte librōs!” Titus: “Ego librum nōn habeō- ⑦ Magister: “Cūr librum nōn habes, Tite?”
- ⑧ Titus: “Librum nōn habeō, quod Mārcus meum librum habet!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs hab ___!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn hab ___!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dorm ___! Ego recit ___, vōs nōn aud ___!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre aud ___. Nōn dorm ___.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm ___. Tē recitāre aud ___. Bene recit ___, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit ___, at vōs male recit ___. Malī discipulī es ___!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s ___: in lūdō nec clām ___ nec rīd ___, et tē aud ___!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn hab !”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dorm ! Ego recit , vōs nōn aud !”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre aud . Nōn dorm .”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm . Tē recitāre aud . Bene recit , magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit , at vōs male recit ! Malī discipulī es !”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc , magister. Bonī discipulī s : in lūdō nec clām nec rīd , et tē aud !”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dorm __! Ego recit __, vōs nōn aud __!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre aud __. Nōn dorm __.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm __. Tē recitāre aud __. Bene recit __, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit __, at vōs male recit __! Malī discipulī es __!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc __, magister. Bonī discipulī s __: in lūdō nec clām __ nec rīd __, et tē aud __!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recit_, vōs nōn aud_!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre aud_. Nōn dorm_.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm_. Tē recitāre aud_. Bene recit_, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit_, at vōs male recit_! Malī discipulī es_!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc_, magister. Bonī discipulī s_: in lūdō nec clām_ nec rīd_, et tē aud_!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn aud_!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre aud_. Nōn dorm_.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm_. Tē recitāre aud_. Bene recit_, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit_, at vōs male recit_! Malī discipulī es_!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc_, magister. Bonī discipulī s_: in lūdō nec clām_ nec rīd_, et tē aud_!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre aud_. Nōn dorm_.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm_. Tē recitāre aud_. Bene recit_, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit_, at vōs male recit_! Malī discipulī es_!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc_, magister. Bonī discipulī s_: in lūdō nec clām_ nec rīd_, et tē aud_!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dorm _.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm _. Tē recitāre aud _. Bene recit _, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit _, at vōs male recit _! Malī discipulī es _!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc _, magister. Bonī discipulī s _: in lūdō nec clām _ nec rīd _, et tē aud _!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audīo. Nōn dormīo.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dorm _____. Tē recitāre aud _____. Bene recit ___, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit ___, at vōs male recit ___. Malī discipulī es __!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s _____: in lūdō nec clām ____ nec rīd ___, et tē aud ____!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audīo. Nōn dormīo.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormīmus. Tē recitāre aud _____. Bene recit ___, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit ___, at vōs male recit ____! Malī discipulī es ____!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s _____: in lūdō nec clām ____ nec rīd ___, et tē aud ____!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recit ___, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit ___, at vōs male recit ___. Malī discipulī es ___!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s ___ : in lūdō nec clām ___ nec rīd ___, et tē aud ___!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recit_, at vōs male recit_! Malī discipulī es_!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc_, magister. Bonī discipulī s___: in lūdō nec clām_ nec rīd_, et tē aud_!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recit ____! Malī discipulī es ____!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s ____: in lūdō nec clām ____ nec rīd ____, et tē aud ____!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī es ___!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s ___ : in lūdō nec clām ___ nec rīd ___, et tē aud ___!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī estis!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīc ___, magister. Bonī discipulī s ____ : in lūdō nec clām ___ nec rīd ___, et tē aud ___!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī estis!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīcis, magister. Bonī discipulī s____: in lūdō nec clām____ nec rīd____, et tē aud____!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī estis!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīcis, magister. Bonī discipulī sumus: in lūdō nec clām _____ nec rīd _____, et tē aud _____!”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī estis!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīcis, magister. Bonī discipulī sumus: in lūdō nec clāmāmus nec rīd , et tē aud !”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormiīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī estis!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīcis, magister. Bonī discipulī sumus: in lūdō nec clāmāāmus nec rīdēmus, et tē aud !”

Pēnsum A, altera pars

- ⑨ Mārcus: “Sed vōs meās rēs habētis!”
- ⑩ Titus et Sextus: “Nōs rēs tuās nōn habēmus!”
- ⑪ Magister discipulōs dormīre vidēns exclāmat: “Ō puerī! Dormītis! Ego recitō, vōs nōn audītis!”
- ⑫ Mārcus: “Ego tē recitāre audiō. Nōn dormiō.”
- ⑬ Titus et Sextus: “Nec nōs dormīmus. Tē recitāre audiīmus. Bene recitās, magister.”
- ⑭ Magister: “Ego bene recitō, at vōs male recitātis! Malī discipulī estis!”
- ⑮ Discipulī: “Vērum nōn dīcis, magister. Bonī discipulī sumus: in lūdō nec clāmāmus nec rīdēmus, et tē audiīmus!”

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in _____ eunt. Puerī quī in lūdum eunt _____ sunt. Quī lūdum habet _____ est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister _____ est quī puerōs improbōs _____ verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē _____ surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus _____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, _____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt _____ sunt. Quī lūdum habet _____ est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister _____ est quī puerōs improbōs _____ verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē _____ surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus _____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, _____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet _____ est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister _____ est quī puerōs improbōs _____ verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē _____ surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus _____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, _____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister _____ est quī puerōs improbōs _____ verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē _____ surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbus...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus _____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, _____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs _____ verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē _____ surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbus...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus _____?”
- ⑥ Magister: “_____ discipulus improbus nōn es, _____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, _____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē ____ surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus ____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, __ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, ____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī _____ [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus ____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, ____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī nōndum [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister _____ : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus ____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, ____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī nōndum [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister exclāmat : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus ____?”
- ⑥ Magister: “____ discipulus improbus nōn es, ____ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, ____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī nōndum [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister exclāmat : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus sum? ”
- ⑥ Magister: “__ discipulus improbus nōn es, __ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, __ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī nōndum [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister exclāmat : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus sum? ”
- ⑥ Magister: “Tū discipulus improbus nōn es, __ [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, __ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī nōndum [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister exclāmat : “Ō, discipulōs improbōs...!”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus sum? ”
- ⑥ Magister: “Tū discipulus improbus nōn es, at [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, ____ [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, prīma pars

- ① Māne puerī in lūdum eunt. Puerī quī in lūdum eunt discipuli sunt. Quī lūdum habet magister est.
- ② Mārcus magistrum metuit, nam Diodōrus magister sevērus est quī puerōs improbōs virgā verberat.
- ③ Inrat magister. Sextus dē sellā surgit. Cēterī discipulī nōndum [= adhūc nōn] adsunt.
- ④ Magister exclāmat : “Ō, discipulōs improbōs. . . !”
- ⑤ Sextus: “Num ego improbus sum? ”
- ⑥ Magister: “Tū discipulus improbus nōn es, at [= sed] cēterī discipulī improbī sunt!”
- ⑦ Post Sextum venit Titus, tum [= deinde] Mārcus.

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus _____ [= ostium] nōn pulsat, _____ lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus ___, Mārce! _____ ad mē venī!”
- ⑩ Magister _____ Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est _____ pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam ___ neque _____.
- ⑭ Magister: “_____[= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, _____ lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus ___, Mārce! _____ ad mē venī!”
- ⑩ Magister _____ Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est _____ pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam ____ neque _____.
- ⑭ Magister: “____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus ___, Mārce! _____ ad mē venī!”
- ⑩ Magister _____ Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est _____ pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam ____ neque _____.
- ⑭ Magister: “____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! _____ ad mē venī!”
- ⑩ Magister _____ Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est _____ pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam _____ neque _____.
_____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑭ Magister: “_____ Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister _____ Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est _____ pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam _____ neque _____.
- ⑭ Magister: “_____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est _____ pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam _____ neque _____.
- ⑭ Magister: “_____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre _____ [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam _____ neque _____.
- ⑭ Magister: “_____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre dēsinit [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam _____ neque _____.
- ⑭ Magister: “_____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre dēsinit [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam redit neque _____.
- ⑭ Magister: “_____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre dēsinit [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam redit neque cōsīdit.
- ⑭ Magister: “____ [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre dēsinit [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam redit neque cōsīdit.
- ⑭ Magister: “Quid [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn _____, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam lūdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre dēsinit [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam redit neque cōsīdit.
- ⑭ Magister: “Quid [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn possum, quod pars tergī _____ mihi dolet!”

Pēnsum B, altera pars

- ⑧ Mārcus iānuam [= ostium] nōn pulsat, antequam līdum intrat, nec magistrum salūtat.
- ⑨ Magister: “Discipulus improbus es, Mārce! statim ad mē venī!”
- ⑩ Magister tergum Mārcī verberat.
- ⑪ Tergum est posterior pars corporis.
- ⑫ Magister puerum verberāre dēsinit [↔ incipit].
- ⑬ Mārcus ad sellam suam redit neque cōsīdit.
- ⑭ Magister: “Quid [= cūr] nōn cōnsīdis?”
- ⑮ Mārcus: “Sedēre nōn possum, quod pars tergī inferior mihi dolet!”

Pēnsum C, prima pars

- ① Quō puerī māne eunt?
- ② Quis est Diodōrus?
- ③ Cūr puerī magistrum metuunt?
- ④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prīma pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

② Quis est Diodōrus?

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prīma pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prīma pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

Magister est.

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prīma pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

Magister est.

He is a teacher.

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prīma pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

Magister est.

He is a teacher.

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

Quia sevērus est.

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prima pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

Magister est.

He is a teacher.

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

Quia sevērus est.

Because he is stern.

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Pēnsum C, prīma pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

Magister est.

He is a teacher.

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

Quia sevērus est.

Because he is stern.

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Sextus primus advenit.

Pēnsum C, prima pars

① Quō puerī māne eunt?

In lūdum eunt.

They go to school.

② Quis est Diodōrus?

Magister est.

He is a teacher.

③ Cūr puerī magistrum metuunt?

Quia sevērus est.

Because he is stern.

④ Quis discipulus prīmus ad lūdum advenit?

Sextus prīmus advenit.

Sextus arrives first.

Pēnsum C, secunda pars

⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

⑦ Quis est discipulus improbissimus?

⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

⑦ Quis est discipulus improbissimus?

⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

- ⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quod Mārcus librum eius habet.

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

- ⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quod Mārcus librum eius habet.

Because Mārcus has his book.

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

- ⑧ Cūr Quīntus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quod Mārcus librum eius habet.

Because Mārcus has his book.

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

Mārcus discipulus improbissimus est.

- ⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quod Mārcus librum eius habet.

Because Mārcus has his book.

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

Mārcus discipulus improbissimus est.

Marcus is the worst (behaved) student.

- ⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quod Mārcus librum eius habet.

Because Mārcus has his book.

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

Mārcus discipulus improbissimus est.

Marcus is the worst (behaved) student.

- ⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Quia aegrōtat.

Pēnsum C, secunda pars

- ⑤ Quid facit Titus antequam lūdum intrat?

Iānuam pulsat.

He knocks on the door.

- ⑥ Cūr Titus librum suum nōn habet?

Quod Mārcus librum eius habet.

Because Mārcus has his book.

- ⑦ Quis est discipulus improbissimus?

Mārcus discipulus improbissimus est.

Marcus is the worst (behaved) student.

- ⑧ Cūr Quintus in lūdum īre nōn potest?

Quia aegrōtat.

Because he is sick.

Pēnsum C, tertia pars

- ⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?
- ⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?
- ⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Pēnsum C, tertia pars

⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?

Quia discipulī dormiunt.

⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?

⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Pēnsum C, tertia pars

⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?

Quia discipulī dormiunt.

Because the students are sleeping.

⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?

⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Pēnsum C, tertia pars

- ⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?

Quia discipulī dormiunt.

Because the students are sleeping.

- ⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?

Ego nōn magister/-tra, sed discipulus/-a sum.

- ⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Pēnsum C, tertia pars

⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?

Quia discipulī dormiunt.

Because the students are sleeping.

⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?

Ego nōn magister/-tra, sed discipulus/-a sum.

I am not a teacher, but a student.

⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Pēnsum C, tertia pars

- ⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?

Quia discipulī dormiunt.

Because the students are sleeping.

- ⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?

Ego nōn magister/-tra, sed discipulus/-a sum.

I am not a teacher, but a student.

- ⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Iānuam numquam pulsō antequam cubiculum meum intro.

Pēnsum C, tertia pars

- ⑨ Cūr magister recitāre dēsinit?

Quia discipulī dormiunt.

Because the students are sleeping.

- ⑩ Tūne magister/magistra an discipulus/discipula es?

Ego nōn magister/-tra, sed discipulus/-a sum.

I am not a teacher, but a student.

- ⑪ Num tū iānuam pulsās antequam cubiculum tuum intrās?

Iānuam numquam pulsō antequam cubiculum meum intro.

I never knock on the door before I enter my bedroom.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.
It is not fitting for a Roman boy to cry.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.
It is not fitting for a Roman boy to cry.
- Discipulīs in lūdō nōn licet dormīre.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.
It is not fitting for a Roman boy to cry.
- Discipulīs in lūdō nōn licet dormīre.
It is not permitted for students to sleep in school.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.
It is not fitting for a Roman boy to cry.
- Discipulīs in lūdō nōn licet dormīre.
It is not permitted for students to sleep in school.
- Hominibus necesse est spīrare.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.
It is not fitting for a Roman boy to cry.
- Discipulīs in lūdō nōn licet dormīre.
It is not permitted for students to sleep in school.
- Hominibus necesse est spīrare.
It is necessary for people to breathe.

impersonal verbs

Impersonal verbs are verbs with no determinate subject (i.e., the subject is not expressed and is not implied). In Latin, they are most often third person singular in form. In English impersonal verbs are most often introduced by *it* or *there*.

- Lacrimāre puerō Rōmānō nōn convenit.
It is not fitting for a Roman boy to cry.
- Discipulīs in lūdō nōn licet dormīre.
It is not permitted for students to sleep in school.
- Hominibus necesse est spīrare.
It is necessary for people to breathe.

Impersonal verbs are often accompanied by a dative of interest to indicate for whom or what something is allowed, fitting, necessary, etc.

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>		
<i>2nd person</i>		
<i>3rd person</i>		

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	eō	
<i>2nd person</i>		
<i>3rd person</i>		

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	eō	
<i>2nd person</i>	īs	
<i>3rd person</i>		

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	eō	
<i>2nd person</i>	īs	
<i>3rd person</i>	it	

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	eō	īmus
<i>2nd person</i>	īs	
<i>3rd person</i>	it	

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	eō	īmus
<i>2nd person</i>	īs	ītis
<i>3rd person</i>	it	

īre

present indicative

“I go, am going, etc.”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	eō	īmus
<i>2nd person</i>	īs	ītis
<i>3rd person</i>	it	eunt

passive infinitives

	<i>active</i>	<i>passive</i>
<i>1st conjugation</i>	amāre	⇒
<i>2nd conjugation</i>	tenēre	⇒
<i>3rd conjugation</i>	legere	⇒
<i>4th conjugation</i>	audīre	⇒

passive infinitives

	<i>active</i>	<i>passive</i>
<i>1st conjugation</i>	amāre	⇒ amārī
<i>2nd conjugation</i>	tenēre	⇒
<i>3rd conjugation</i>	legere	⇒
<i>4th conjugation</i>	audīre	⇒

passive infinitives

	<i>active</i>	<i>passive</i>
<i>1st conjugation</i>	amāre	amāri
<i>2nd conjugation</i>	tenēre	tenēri
<i>3rd conjugation</i>	legere	
<i>4th conjugation</i>	audīre	

passive infinitives

	<i>active</i>	<i>passive</i>
<i>1st conjugation</i>	amāre	amāri
<i>2nd conjugation</i>	tenēre	tenēri
<i>3rd conjugation</i>	legere	legī
<i>4th conjugation</i>	audīre	

passive infinitives

	<i>active</i>	<i>passive</i>
<i>1st conjugation</i>	amāre	amārī
<i>2nd conjugation</i>	tenēre	tenērī
<i>3rd conjugation</i>	legere	legī
<i>4th conjugation</i>	audīre	audīrī

passive infinitives

	<i>active</i>	<i>passive</i>
<i>1st conjugation</i>	amāre	amāri
<i>2nd conjugation</i>	tenēre	tenēri
<i>3rd conjugation</i>	legere	legī
<i>4th conjugation</i>	audīre	audīri

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātūr

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātūr
Quintus tries to sing.

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātur
Quintus tries to sing.
- Quīntus avēs intuētur.

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātur
Quintus tries to sing.
- Quīntus avēs intuētur.
Quintus looks at the birds.

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātur
Quintus tries to sing.
- Quīntus avēs intuētur.
Quintus looks at the birds.
- Magister discipulīs loquitur

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēponēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātur
Quintus tries to sing.
- Quīntus avēs intuētur.
Quintus looks at the birds.
- Magister discipulīs loquitur
The teacher speaks to the students.

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēpōnēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātur
Quintus tries to sing.
- Quīntus avēs intuētur.
Quintus looks at the birds.
- Magister discipulīs loquitur
The teacher speaks to the students.
- Iūlius Mēdum opperītur

deponent verbs

Deponent verbs are verbs that have no active forms. They have “set aside” (*dēpōnēns*) their active forms, but retain active meaning. That is to say, they are passive in form, but active in meaning.

- Quīntus canere cōnātur
Quintus tries to sing.
- Quīntus avēs intuētur.
Quintus looks at the birds.
- Magister discipulīs loquitur
The teacher speaks to the students.
- Iūlius Mēdum opperītur
Julius waits for Medus.

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>		
<i>2nd person</i>		
<i>3rd person</i>		

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	singular	plural
1 st person	cōnor	
2 nd person		
3 rd person		

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	singular	plural
1 st person	cōnor	
2 nd person	cōnāris	
3 rd person		

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	singular	plural
1 st person	cōnor	
2 nd person	cōnāris	
3 rd person	cōnātur	

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	singular	plural
1 st person	cōnor	cōnāmur
2 nd person	cōnāris	
3 rd person	cōnātur	

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	singular	plural
1 st person	cōnor	cōnāmur
2 nd person	cōnāris	cōnāminī
3 rd person	cōnātur	

1st Conjugation

indicative, deponent

cōnārī

“to try”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	cōnor	cōnāmur
<i>2nd person</i>	cōnāris	cōnāminī
<i>3rd person</i>	cōnātur	cōnantur

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	singular	plural
1 st person		
2 nd person		
3 rd person		

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	singular	plural
1 st person	intueor	
2 nd person		
3 rd person		

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	singular	plural
1 st person	intueor	
2 nd person	intuēris	
3 rd person		

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	intueor	
<i>2nd person</i>	intuēris	
<i>3rd person</i>	intuētur	

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	intueor	intuēmur
<i>2nd person</i>	intuēris	
<i>3rd person</i>	intuētur	

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	intueor	intuēmur
<i>2nd person</i>	intuēris	intuēmini
<i>3rd person</i>	intuētur	

2nd Conjugation

indicative, deponent

intuērī

“to look”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	intueor	intuēmur
<i>2nd person</i>	intuēris	intuēmini
<i>3rd person</i>	intuētur	intuentur

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	singular	plural
1 st person		
2 nd person		
3 rd person		

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	singular	plural
1 st person	loquor	
2 nd person		
3 rd person		

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	singular	plural
1 st person	loquor	
2 nd person	loqueris	
3 rd person		

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	singular	plural
1 st person	loquor	
2 nd person	loqueris	
3 rd person	loquitur	

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	loquor	loquimur
<i>2nd person</i>	loqueris	
<i>3rd person</i>	loquitur	

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	loquor	loquimur
<i>2nd person</i>	loqueris	loquiminī
<i>3rd person</i>	loquitur	

3rd Conjugation

indicative, deponent

loquī

“to speak”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	loquor	loquimur
<i>2nd person</i>	loqueris	loquiminī
<i>3rd person</i>	loquitur	loquuntur

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>		
<i>2nd person</i>		
<i>3rd person</i>		

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	opperior	
<i>2nd person</i>		
<i>3rd person</i>		

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	opperior	
<i>2nd person</i>	opperīris	
<i>3rd person</i>		

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	opperior	
<i>2nd person</i>	opperīris	
<i>3rd person</i>	opperītur	

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	opperior	opperīmur
<i>2nd person</i>	opperīris	
<i>3rd person</i>	opperītur	

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	opperior	opperīmur
<i>2nd person</i>	opperīris	opperīmini
<i>3rd person</i>	opperītur	

4th Conjugation

indicative, deponent

opperīrī

“to wait for”

	<i>singular</i>	<i>plural</i>
<i>1st person</i>	opperior	opperīmur
<i>2nd person</i>	opperīris	opperīmini
<i>3rd person</i>	opperītur	opperiuntur

VALE^{TE}!